

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 101/2017
25.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је старалац ББ из ..., а његов пуномоћник Зоран Лалковић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Петронијевић адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 372/16 од 29.07.2016. године, у седници већа одржаној 25.01.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије странака изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 372/16 од 29.07.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П2 87/15 од 29.02.2016. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев и укинута обавеза тужиоца од даљег издржавања тужене износом од 15.500,00 динара месечно у року од 15 дана. Другим ставом је одлучено да се мења пресуда Основног суда у Јагодини П2 206/13 од 25.04.2014. године у делу који се односи на обавезу издржавања тужиоца према туженој. Трећим ставом је одбијен као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да му плати износ који јој је неосновано исплатио, на име издржавања и на име трошкова извршних поступака у којима их је наплатила од њега за период после 21.11.2013. године у укупном износу од 289.260,00 динара са законском затезном каматом од 08.07.2015. године па до исплате. Четвртим ставом је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 372/16 од 29.07.2016. године, у првом ставу изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена првостепена пресуда. У другом ставу изреке, одбачена је као недозвољена жалба тужиоца изјављена против првостепене пресуде у првом ставу изреке.

Против другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Против другостепене пресуде ревизију је изјавила тужена због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/2011...55/2014) и утврдио да ревизије тужиоца и тужене нису основане.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису учињене ни битне повреде одредаба парничног поступка на које се у ревизијама позивају странке.

Према утврђеним чињеницама, тужилац је пресудом Основног суда у Јагодини, Судска јединица у Свилајнцу П2 195/10 од 29.06.2010. године, обавезан да доприноси издржавању тужене као бившег супружника месечним износом од 15.500,00 динара, за период од 01.02.2010. године, закључно са 22.04.2013. године, а пресудом Основног суда у Јагодини П2 206/13 од 25.04.2014. године, чија се измена у овом поступку тражи, тужилац је првим ставом изреке обавезан да доприноси издржавању тужене месечним износом од 15.500,00 динара почев од 23.04.2013. па све док се ова одлука не измени или док обавеза издржавања не престане по закону, закључно са 21.11.2016. године, другим ставом је одлучено да се том пресудом продужава обавеза тужиоца из ове парнице, да издржава тужену, која је била ограничена до 22.04.2013. године. Даље је утврђено да је у време доношења наведене пресуде, тужена била а и сада је власник стана у коме живи са уделом од 14%, затим гарсоњере у ..., површине 25 м², и куће у ... са уделом од 7%, те да је болесна има шећерну болест, висок крвни притисак. Оцењујући наведене чињенице, првостепени суд је приликом доношења претходних пресуда, закључио да тужена има право на издржавање од тужиоца као бившег супружника, с обзиром на то да су испуњени услови из члана 151. став 1. Породичног закона. Висину обавезе од 15.500,00 динара је утврдио на основу критеријума прописаних чланом 160. Породичног закона. По доношењу претходних пресуда тужена је стекла право на старосну пензију у месечном износу од 13.000,00 динара.

Одредбом члана 167. став 2. тачка 1. прописано је да издржавање престаје када поверилац издржавања стекне довољно средстава за издржавање осим ако поверилац издржавања није малолетно дете.

Имајући у виду утврђене чињенице да тужена од 21.11.2013. године прима пензију у месечном износу од 13.000,00 динара а да је тужилац доприносио њеном издржавању са износом од 15.500,00 динара месечно, правилан је закључак нижестепених судова да је тужена стекла довољно средстава за издржавање и правилно су одлучили када су усвојили тужбени захтев тужиоца и укинули

тужиочеву обавезу да плаћа надаље издржавање туженој у износу од 15.500,00 динара.

Обавеза тужиоца да издржава тужену престаје даном доношења првостепене пресуде, како то правилно закључује другостепени суд.

Неосновано у ревизији тужена истиче да њена пензија није довољна за задовољење њених основних животних потреба, нарочито за подмиривање трошкова лечења и режијских трошкова. Нижестепени судови су правилном применом одредбе члана 167. став 2. тачка 1. Породичног закона закључили да тужена има довољно средстава за своје издржавање. Из наведених разлога, неосновано у ревизији тужена побија нижестепене пресуде због погрешне примене материјалног права.

Правилна је одлука нижестепених судова, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца за исплату износа од 289.260,00 динара са законском затезном каматом од 08.07.2015. године. Наведени износ тужилац је платио на основу правноснажних судских одлука, те како је обавеза тужиоца да доприноси издржавању тужене престала доношењем првостепене пресуде, то нису испуњени услови из члана 210. Закона о облигационим односима, на основу којих би тужена била у обавези да наведени износ врати тужиоцу.

Из наведених разлога, неосновано ревизијом тужилац побија нижестепене пресуде због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је ценио остале наводе у ревизијама странака па је нашао да су без утицаја на правилну одлуку нижестепенх судова.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић